

[S. Munk.]

Land, og der findes ingen By i Europa, der blot har tilsvarende saa ringe Plads at udvide sig paa som Byen København. Dertil kommer, at Københavns Kommune hvert Aar vokser med en 15 000—20 000 Mennesker eller lige saa mange, som der bor i mange af vore middelstore Provinsbyer. Spørgsmaal som Københavns Grænser og Omraader, de tekniske Anlæg, de byplanmæssige Forhold, overhovedet en Ordning, der sætter Københavns Kommune i Stand til at løse de Opgaver, der trænger sig paa, f. Eks. Kolonihavspørgsmaalet og mange andre Ting, der kunde nævnes i denne Forbindelse, trænger sig paa og kræver, at man i den nærmeste Fremtid tilvejebringer en Ordning af det storkøbenhavnske Problem.

Vi er i Københavns Kommunalbestyrelse villige til at føre Forhandlinger med de omkringliggende Kommuner enten om en Indlemmelse eller en anden Ordning, der medfører, at Byen kan udvikle sig paa en sund og fornuftig Maade. Vi har da ogsaa i den Anledning for længst nedsat Udvalg med adskillige omkringliggende Kommuner, og jeg forventer, at disse Forhandlinger i den nærmeste Fremtid genoptages, saaledes at man kan faa en rimelig Ordning med disse, men det er jo ikke Tilfældet med alle Kommuner, og jeg mener, at hele dette Spørgsmaal maa tages op til en samlet Overvejelse og Løsning nu. Jeg ved ikke, om man fra Ministeriets Side tænker paa at tage noget Initiativ her, men i hvert Fald gør jeg opmærksom paa, at Problemet trænger sig paa fra Dag til Dag med større og større Kraft, og vi kommer ikke uden om at træffe en saadan Ordning, den maa endda træffes inden for den allernærmeste Fremtid.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Himmelstrup: Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa en nærmere og i Enkeltheder gaaende Redegørelse hverken om de Kommissionsbetænkninger, som danner Grundlaget for det Lovforslag, der behandles her, eller for selve Lovforslaget. Lovforslaget er en Genganger; i Marts Maaned i Aar var det samme Lovforslag Genstand for en meget indgaaende Førstebehandling her i Folketinget, hvorunder mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag, udførligt gjorde Rede for Enkeltheder og for vort Partis Stilling til det. Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte sin Beredvillig-

hed til at diskutere Forslaget i det Udvalg, som maatte blive nedsat, og understregede samtidig, at der var en ret nær Sammenhæng mellem dette Lovforslag og Forslaget om den almindelige Landsudligning, som Indenrigsministeren samtidig havde fremsat, og at det derfor vilde være naturligt, at den Udvalgsbehandling af begge disse to Forslag, som skulde finde Sted, skete med en vis Forbindelse Forslagene imellem. Man maa af den Diskussion, der nu er ført umiddelbart forud for dette Lovforslags Behandling om det almindelige Udligningsforslag, forstaa, at det er Indenrigsministerens Mening at søge Landsudligningsforslaget gennemført, og det vil vel derfor ogsaa være naturligt, om der var den samme Forbindelse mellem Udvalgsbehandlingerne, som det ærede Medlem Hr. Krag paaviste Ønskeligheden af i forrige Samling.

Som den højtærede Indenrigsminister fremhævede ved sin Fremsettelsestale, blev Udvalgsarbejdet i Foraaret kun lige paa-begyndt, og jeg vil da gerne sige, at vi er villige til at følge den højtærede Indenrigsministers Opfordring til at genoptage Arbejdet i Udvalget. Forhaabentlig vil man saa kunne naa et Resultat, som i det mindste saa nogenlunde vil kunne tilfredsstille de forskelligartede Interesser, der er knyttet til dette Lovforslag, ud fra den Grundbetragtning, som er dette Lovforslags, at det Spørgsmaal, der er rejst her, skal ordnes gennem en Udligning og ikke gennem en Indlemmelse. Hvorvidt denne Udligning skal finde Sted nøjagtig i den Form og paa den Maade, som den højtærede Minister har foreslaaet i sit Lovforslag, er det Spørgsmaal, som vil og kan blive Genstand for Behandling i Udvalget.

Der blev nemlig i Foraaret fra forskellige Sider rejst Indvendinger mod Lovforslaget, baade fra Oppositionens Side, og ogsaa fra visse Sider inden for Regeringspartierne. Jeg vil saaledes minde om, at Ordføreren for Det radikale Venstre, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, ved første Behandling i Foraaret ret stærkt gav Udtryk for sin Tvivl om, hvorvidt det nu var rigtigt at foretage den Udligning, der her skulde finde Sted, i to Tempi, som en saakaldt tosidig Udligning, altsaa først Udligning mellem Frederiksberg og København og dernæst mellem København og Gentofte, eller om det ikke vil være rigtigere at foretage en samtidig Udligning mellem alle de tre Hovedstadskommuner. Det er et overmaade vigtigt Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen her har